

El Partit de la Independència guanya les eleccions al Parlament d'Islàndia

written by Redacció Unilateral | 30 d'octubre de 2016

El Partit de la Independència ha resultat el guanyador en les eleccions anticipades al Parlament d'Islàndia celebrades el 29 d'octubre. Les eleccions s'havien de celebrar el 27 d'abril de 2017, però a principis d'abril la coalició de govern anuncià la celebració d'eleccions anticipades arran de les filtracions dels Papers de Panamà que revelaren la utilització de paradisos fiscals per part del primer ministre islandès Sigmundur Gunnlaugsson, que dimití en conèixer-se la seva vinculació.

Els resultats de les eleccions han estat els següents: el **Partit de la Independència** de centre-dreta, liberal conservador i marcadament euroescèptic (islandès: *Sjálfstæðisflokkurinn*) liderat per Bjarni Benediktsson, ha aconseguit el 29% dels vots i 21 escons dels 63; en segon lloc, els **Verds d'esquerra** (*Vinstrihreyfingin – grænt framboð*, VG) liderats per Katrín Jakobsdóttir, amb el 15,9% i 10 escons; en tercer lloc, el **Partit Pirata** (*Píratar*) de centre, amb Birgitta Jónsdóttir al capdavant, amb el 14,5% dels vots i 10 escons; en quart lloc, el **Partit Progressista** (*Framsóknarflokkurinn*), de centre-dreta liberal, amb l'11,5% i 8 escons (n'ha perdut 11 i ha resultat severament castigat per l'escàndol en corrupció); en cinquè lloc, **Regeneració** (*Viðreisn*), un partit de caire ecologista i liberal i a favor de la integració en la Unió Europea, fundat el maig de 2016, arran d'una escissió del Partit de la Independència, el 10,5% dels vots i 7 escons; en sisè lloc, el partit **Futur Brillant** (*Björt framtíð*), liberal i liderat pel músic Ottarr Olaf Proppé, amb el 7,2% de vots i 4 escons; i en setè lloc, l'**Aliança Socialdemocràta** (*Samfylkingin-Jafnaðarmannaflokkur*

Íslands) de centre-esquerra, amb el 5,7% vots i 3 escons.

El Partit de la Independència es va crear el 1929 de la fusió del Partit Conservador i el Partit Liberal amb l'objectiu que Islàndia esdevingués totalment independent de Dinamarca. Recordem que si bé l'acord signat el 1918 entre els dos països reconeixia Islàndia com un estat completament sobirà (el Regne d'Islàndia), restava vinculat a Dinamarca mitjançant la unió personal amb el rei danès, i les relacions exteriors i la seva defensa quedaven sota control de Dinamarca. La unió amb el Rei de Dinamarca s'abolí totalment el 1944, durant l'ocupació d'Islàndia per Alemanya, moment en què es declarà la República d'Islàndia. El 1949 Islàndia esdevingué membre de l'OTAN i el 1951 signà un acord de defensa amb els Estats Units, que hi tingué tropes fins el setembre de 2006.